

Ваиръ и достига най високии връхъ на послѣдний, въ западната му часть, а именно връха Соуджакъ-Тепе. По-нататъкъ отъ Соуджакъ-Тепе, границата подъ направление сѣверозападно, слѣдва по водораздѣлната линия на источнитѣ Родои, прѣзъ връховетѣ : Телли-Тепе, Кара-Тепе, Вѣли-Брѣгъ, Куру-Тепе и Черешна-Тепе. Съ достиганieto, обаче, на послѣдний, тя взима главно направление къмъ сѣверъ, качва се на най високии връхъ Гьоль-Тепе, прѣминава прѣзъ него и, безъ да напуца водораздѣлната линия, стига едно слѣдъ друго връховетѣ : Лупова-Баиръ, Крастова-Чалъ, Велица-Баиръ, Аврамовъ-Врѣхъ, Лазова-Тепе, Пашовъ-Врѣхъ, Чиста-Тепе, Котомковица и Кара-Тепе, като остава на Турция отдѣлнитѣ колиби прѣснати по Хюсеинъ-Тепе а именно : Кьорооглу и Узунъ-Ибраимъ, колибитѣ Дурло-Колібелери (Дуборливи-Коліби), на западъ отъ Лупова-Баиръ и колибитѣ : Четерна, Аврамови и Тиберскитѣ, а на България — колибитѣ : Фератови, Башъ-Чаушъ, Ислямъ, Дебевици, Бузгови, Петрови, Флорошкитѣ, Боровинскитѣ, Горни и Долни Кандюви, Пашьовитѣ, Куртовитѣ, Гюсовитѣ и Влакъ-Колібелери (Влашкитѣ). Като напуца Кара-Тепе, пограничната линия подъ сѣщото направление, т. е. отъ югъ къмъ сѣверъ, прѣминава още и прѣзъ връховетѣ Кючюк-Чадъръ-Тепе, Оставица и Суугурлу-Баиръ и като стигне най високата точка на послѣдний връхъ — Бѣлмекенъ, обръща се на западъ и слѣдва по водораздѣла на връховетѣ : Равни-Чалъ, Сиври-Чалъ, Даутица, Муста-Чалъ, Орта-Чалъ, Ченгене-Чалъ и допира до връха Манчу-Чалъ. Въ излизанieto отъ връха Манчу-Чалъ тя се насочва на югъ, върви по водораздѣлната линия мѣжду Марица, Искъръ и Мѣста, т. е. по линията въ която се съединяватъ Родоитѣ съ Рила и, слѣдъ като прѣминава находящитѣ се по този водораздѣлъ връхове : Юрушки-Чалъ и Налбантъ (гледай карта № 4) и връха Курджалкъкъ, напращава се на западъ по билото на връховетѣ Чабирна и Демиръ-Капу и допира до Керовички връхъ. Съ достиганieto на казаний връхъ тя се прѣвръща на югозападъ, уплѣтва се по водораздѣла на Кадийница-Гора и Коджа-Карица-Гора и достига връха Ай-Гидикъ.

Отъ тукъ границата изново се обръща на западъ; слѣдва водораздѣлната линия мѣжду басейнитѣ на Рилска рѣка и Бистрица, притоци на р. Струма, т. е. по линията въ която се съединява Пиринъ-Планина съ Рила; срѣща и прѣминава едно слѣдъ друго най високитѣ връхове : Мерджикъ-Тепе, Горна-Кадийца, Карталъ, Маркова-Скала, Царевъ-Врѣхъ, Мусовра-Врѣхъ, Дерезлица, Гора-Кирило и Фетиръ, които връхове се издигатъ по този водораздѣлъ; наклонява се слѣдъ това при връха Фетиръ пакъ на югозападъ и отива по сѣщата водораздѣлна линия близо до селото Бараклий (Вараклий). Въ това си движение тя остава на България: Рилскій Манастиръ, селата Пастра, Рила, Стобъ и колибитѣ Имшлеръ, а на Турция — селата : Бистрица, Дубрава и гр. Джумая.

На 2300 метра на югонстокъ отъ селото Бараклий границата напуца водораздѣлната линия, напращава се по доста остроото било на второто прѣдгорие на истокъ отъ Бараклий, слиза по него до сухата баричка, която минава край подножието на това прѣдгорие и като се уплѣтва за по нататъкъ по талвега на тѣзи баричка, достига, въ сливанieto и съ Рилската рѣка, тѣзи послѣдната, на 850 метра надъ моста на шосето Кюстендилъ—Джумая. Тя остава въ това си протязание селото Баракли на Турция, а селото Поромино на България.